

மெக்காலே கல்விக்கொள்கை அறிவியலா... அடிமைத்தனமா?

எழுத்தாளர் மு.சங்கையா

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

இந்தியாவில் மெக்காலேயின் கல்வித்திட்டம் பற்றி இருவேறு கருத்து நிலவுகிறது. இந்தியக் கலாச்சாரத்தைச் சீரழிப்பதற்காகவே மெக்காலே என்னும் ஆங்கிலேயரின் கல்வித்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது என்று ஒரு சாரார் சொல்லும் நிலையில் மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம் பற்றி இந்தக் கட்டுரை ஆராய்கிறது. இந்தியக் கலாச்சாரத்தைச் சீரழித்து விட்டது என்று சொல்லும் வைதீகக் கூட்டத்தின் கூற்று உண்மையா என்பதை இக் கட்டுரை சீர் தூக்கிப் பார்க்கிறது. சீரழிந்து போயிருந்த இந்தியக் கலாச்சாரத்தைச் சீர்படுத்த மெக்காலேயின் கல்வி உதவியதா என்பதையும், இந்தக் கட்டுரை நோக்குகிறது. தொழிற்புரட்சி தொடங்கி உலகம் முழுவதும் மாறியபோதும் இந்தியா மட்டும் மாறாமல் எப்படி இருந்தது, ஏன் இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. நவீனக் கல்வி முறையை உறுதிப்படுத்துவதிலும், இந்திய வரலாற்றில் சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைவரும் நுழையும் அறிவாலயமாகப் பள்ளிகளை மாற்றியதிலும், மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டத்துக்கு முக்கியப் பங்குண்டு என்பதை இக்கட்டுரை ஆதாரங்களோடு மெய்ப்பிக்கிறது.

கட்டுரைக்கான நோக்கம்

ஐரோப்பாவில் 18-19ஆம் நூற்றாண்டின் தொழிற்புரட்சிக்கு வித்திட்ட நவீன எந்திரங்கள், நீராவி எஞ்சின்கள், விசைத்தறிகள், நூற்பு எந்திரம் அணுக் கோட்பாடுகள், இன்ன பிற கண்டுபிடிப்புகள் ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலப்பிரபுத் துவத்துவத்தை வீழ்த்தி சமூகத்தை முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைக்குள் பயணிக்க உதவியது. அந்த, அறிவியல் புரட்சி, உழைக்கும் மக்களின் அடிமை விலங்கை உடைத்தெறிந்தது. சமூக மாற்றத்தை உந்தித் தள்ளியது. அது போன்று 'நாங்க பிரமன் முகத்திலே பிறந்தவர்கள், எங்களுக்கெல்லாம் மூளை பலம் சாஸ்த்தி' என்று பிதற்றித் திரியும் பார்ப்பன உயர் சாதி சமூகம், மந்திரங்களைத் தவிர, இந்த மானுடம் பயனுற ஏதேனும் கண்டுபிடித்து உண்டா? இந்த சமூகத் தேர் நகர, வடம் பிடித்ததுண்டா..? இல்லை.

ஏனெனில், அவர்கள் இயங்கியலுக்கு மாறாக, எல்லாம் நிலையானது. எதுவும் மாறாது என்கிற சனாதனக் கருத்தியல்களுக்குள் கட்டுண்டுக் கிடந்தனர். புராணங்கள், இதிகாசங்கள் வரலாறாகவும், வேதத்தை அறிவியலாகவும் கொண்டப் பாடத் திட்டங்களால் வழி வழியாக உருவாக்கப்பட்டவர்களின் சிந்தனைகளில், பழைமைவாத குப்பைகளே நிறைந்திருந்தன. கடவுள் பக்தி மூலம் அறிவைத் தேடுவதும், எல்லாம் அவன் செயல். எல்லாவற்றையும் மேலே இருப்பவன் பாத்துப்பான், விதி விட்ட வழி, என்ற கருத்தியல்கள் படைப்புத் திறனை முடக்கிப் போட்டன. வைதீக இலக்கியங்கள், சுமிருதி, ஸ்ருதி, வேதம், வேத மந்திரங்கள், மரபுகள், மந்திரங்கள், யாகங்கள், ஆகியன அறிவியலை அருகில் நெருங்கவிடவில்லை. மதம் சார்ந்த நம்பிக்கைக்கள்,

வாழ்க்கை நெறியாக அறமாகக் கற்பிக்கப்பட்டதால் அறிவியலாளர்களை, விஞ்ஞானிகளை உருவாக்கும் ஆற்றல் இல்லாமல் போனது தமிழகத்தில் உலாவிய பக்தி மார்க்கமும் வைதீகத்தோடு சேர்ந்து கொண்டு தமிழரின் உயரிய அறிவியல் மரபை அசைய விடாமல் விலங்கிட்டது.

அத்துடன் அறிவு, அறிவு சம்பந்தப்பட்ட முன்னேற்றம் அனைத்தையும், பிரமனின் முகத்தில் தோன்றியவர்கள் சொந்தம் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தனர். கல்வி எனும் அறிவொளி, விளிம்பு நிலை மக்கள் மேல் பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக தீண்டாமைச் சுவர் எழுப்பி தடுத்தனர். மனுவின் சட்டங்களால் கல்வித் தனிச் சொத்தாக, ஜனநாயகமற்ற முறையில் சிதைந்து கிடந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அனைவருக்கும் கல்வி, நவீன கல்வி, என்ற விதையை ஆங்கிலேயர்கள் விதைக்க தொடங்கிய போது பயிற்று மொழி எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் பெரும் பிரச்னை எழுந்தது. ஆங்கில வழிக் கல்வி அவசியம் என் வாதிட்டவர்களுக்கும், சமஸ்கிருதம், அரபி, பாரசீகம், வட்டார மொழி மொழிகளில் அறிவியலை கற்றுத் தர வேண்டும் என வாதிட்டவர்களுக்கும் இடையே கருத்து மோதல்கள் வெடித்தபடி இருந்தன.

ஒரு வரி எழுத

20 புத்தகங்களை படித்த மெக்காலே -

பயிற்று மொழி பற்றிய முரண்பட்ட கருத்துக்கள் மோதிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், 1834 ஜூன் 13 அன்று 1833ஆம் ஆண்டு சாசனத்தின்படி இந்திய தலைமை ஆளுநரின் முதல் சட்டத் துறை உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்ட தாமஸ் பாபிங்டன் மெக்காலே (1800-1860) தனது 34 வயதில் சென்னை வந்தடைந்தார். அங்கிருந்து பெங்களூர், மைசூர் வழியாக நீலகிரி சென்று அங்கே தங்கியிருந்த தலைமை ஆளுநர் பெண்டிங் பிரபுவை சந்தித்தார். ஜூன் முதல் செப்டம்பர் வரை நீலகிரியில் தங்கிய அவர் தென்னிந்திய மக்களின் மொழி,நாகரிகம், சாதிய ஒழுங்கு முறைகள், ஒடுக்கு முறைகளை அறிந்து கொண்டார். மேலும் இந்தியர்களின் பிற்போக்குத்தனங்கள், மூடநம்பிக்கைகள்,

அர்த்தமற்றக் கண்முடித்தனமான மதச் சடங்குகள், சாதியப் பாகுபாடுகள் ஆகியவைகளை நேரிலும் வாசிப்பின் மூலமும் அறிந்து கொண்டார்.

ஆங்கிலத்தில் சிறந்த புலமையும் பேச்சாற்றலும் உடைய மெக்காலே, புத்தகங்களை உற்றத் தோழனாகக் கருதினார். படிப்பதில் தணியாதத் தாகம் கொண்டிருந்தார். கிரேக்க இலக்கியத்தில் பரவசம் கண்டார். புத்தகங்கள் மட்டுமே அவரது உலகமாக இருந்தது. “அவரைப்பற்றி நாவலாசிரியரான மெக்பீஸ் தாக்கரே” மெக்காலே ஒரு வரி எழுதுவதற்கு இருபது புத்தகங்களை படிப்பவர் என்றும் “ஒரு வர்ணனை எழுதுவதற்கு நூறு மைல் பயணப்படக் கூடியவர்” என்று குறிப்பிடுகிறார். மெக்காலே இந்தியா பயணப்பட்ட போது ஆறு பெட்டிகளில் புத்தகம் மட்டுமே எடுத்து வந்ததாகவும் “அந்தப் பயணத்தின் போது அரிதாகவே மனிதர்களிடம் பேசினேன். தணியாத தாகத்தோடு நான் படித்த வண்ணமிருந்தேன் என்று கூறுகிறார். புத்தகங்களோடு வாழ்ந்த “மெக்காலே எழுதிய நூல்கள் சுவாசித்தலை உணரா வண்ணம் சுவாரசியம் கொண்டதென வர்ணிக்கப்படுகிறது.” “அவரது 15வது வயதிலேயே ஐரோப்பாவின் எந்த ஒரு அறிஞரை விடவும் அதிகமான புத்தகங்களைப் படித்து விட்டாரென அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.”

மெக்காலே ஒரு முற்போக்கான சிந்தனைவாதியாக இருந்தார். போலிகளைச் சுட்டெரிப்பதில் முன் வரிசையில் நின்றார். அடிமைத்தனம், மூடநம்பிக்கை, வேற்றுமை கடைபிடித்தல் ஆகியவற்றை எதிர்த்து உரத்துக் குரல் கொடுப்பவராக இருந்தார்.” 1833ஆம் ஆண்டு யூத இன மக்களின் விடுதலை சட்டத்தின் மீது பாராளுமன்றத்தில் “நாம் அவர்களை அடிமையாகவே நடத்தி வருகிறோம். அவர்களுக்கு நாம் நீதி அளித்தாக வேண்டும். நாடாளுமன்றத்தின் பொது அவையை அவர்களுக்காக நாம் திறந்து விட்டாக வேண்டும்.அவர்களின் திறமைக்கேற்ப அனைத்து வாய்ப்புகளும் தரப்பட்ட வேண்டும். அனைவருக்கும் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தான் மதம் மனித குலத்துக்கு

சொல்லித் தருகிறது என்ற அவரது முடிக்கம் அடிமைத்தனத்துக்கு எதிரானதாகவே இருந்தது."

"இங்கிலாந்து பாராளுமன்றத்திலும் இந்திய நிர்வாக சீர்திருத்தங்களுக்காகவும், சமரசமின்றி அவரால் கருத்துக்களை முன் வைக்க முடிந்தது. மேலும் இந்திய அரசுச் சட்டம் என்று அழைக்கப்பட்ட 1833 Charter Act of 1833 (பட்டயச் சட்டம்) சட்டத்தில் ஓர் உட்கூறாக சமத்துவத்தை உட்கொணர்வும் அவரால் முடிந்தது. இதன் மூலம் பிறப்பு, நிறம், நம்பிக்கை என்று எந்த வேறுபாடுமின்றி அனைத்து இந்தியர்களுக்கும், வேலை வாய்ப்புகள் அளிப்பதை உறுதி செய்தார் " என்கிறார் பேரா.லெ.ஜெகந்நேசன்.2

அவரது எழுத்தும், பேச்சும், பாராளுமன்ற உரைகளும், மாற்று கருத்து கொண்டோரையும் ஈர்க்கும் வண்ணம் இருந்தது. . இளம் வயதிலேயே அவரது அறிவுக்கூர்மை எல்லோரையும் எளிதில் தன்வயப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டதாக இருந்தது. அவரது அறிவுக் கூர்மை, இலக்கியப் புலமை, சட்டநுணுக்கங்கள், வாதத் திறமை அனைவரையும் கவர்ந்ததைப் போலவே, ஆங்கில வழி கல்வி முறை தான் இந்தியர்களின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், நாட்டு முன்னேற்றத்துக்கும் துணை நிற்கும் என்பதில் ஆழமான கருத்துடைய, தலைமை ஆளுநர் பெண்டிங் பிரபுவையும் கவர்ந்தது. இருவரது பயணமும், பார்வையும் ஒரே இலக்கு நோக்கி பயணித்ததால், மேற்கத்திய கல்வி, கீழ்த்திசை கல்வி பற்றி நடைபெற்று வந்த முடிவுறாத விவாதங்களுக்கு முடிவு கட்ட மெக்காலேயை பொதுக் கல்விக் குழுவின் தலைவராக (chairman of the society of public instructions of Bengal) நியமித்தார். (1835ஆம் ஆண்டு இந்திய சட்ட ஆணையத்தின் உறுப்பினராகவும் நியமிக்கப்பட்டார் .இந்திய குற்றவியல் சட்டத் தொகுப்பினை உருவாக்கியவரும் மெக்காலே தான்.) அந்தக் குழுவில் ஆங்கில வழிக் கல்வியின் ஆதரவாளரான ட்ரிவாலையன் (மெக்காலேயின் சகோதரியின் கணவர்.) இந்திய மொழிகளிலேயே குறிப்பாக சமஸ்கிருதம், அராபி பாரசீகம் மொழிகளில் இந்திய மக்களுக்கு கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய

எச்.டி.பிரின்செப், உட்பட பத்து பேர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்.

எது பயிற்று மொழி? ஏன்?

பயிற்று மொழி எதுவாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் குழு உறுப்பினர்களில் பாதிப்பேர் ஆங்கிலத்தையும், மீதமுள்ளவர்கள் தாய் மொழிக்கல்வியையும் வலியுறுத்தினர். இந்திய மேல்தட்டு வர்க்கமும் இருகூறுகளாகப் பிரிந்து சூடு பறக்கும் விவாதங்களை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். வட்டார மொழிக் கல்வியை வலியுறுத்திய உயர் சாதி இந்துக்களின், உள்ளூர் விருப்பமானது பல நூறு மில்லியன் மக்களின் புனித மொழியாகவும், புனித நூல்களிருந்துக் கற்றுக் கொள்ளப்படும் மொழியாகவும் இருக்கின்ற சமஸ்கிருதக், கல்வியே பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. கடந்த கால வரலாறுகளை மாற்றமின்றித் தொடர்வது அவர்களது நோக்கமாக இருந்தது

தாய்மொழிக் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கான வில்லியம் ஆடம்ஸ் பொதுக்கல்விக் குழுவில் நடத்திய போராட்டம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்றாக இருந்தது. தாய்வழிக் கல்வி குறித்து வங்கம், பீகார், ஒரிஸ்ஸாவில் பெண்டிங் பிரபுவின் அறிவுறுத்தலின்படி ஆய்வு மேற்கொண்ட வில்லியம் ஆடம்ஸ், கிராமப் பள்ளிகள், பழங்குடி கிராமப்பள்ளிகள், தொடங்கி அரசு ஜில்லா பள்ளிகள் வரை மேம்படுத்துவதற்கான அவர் அளித்த திட்டத்தை செலவு அதிகம் ஆகும் எனக் காரணம் கூறி பொதுக் குழு. நிராகரித்ததைப் போலவே, உயர் மற்றும் நடுத்தர வகுப்பினரிடமிருந்து, கல்வியை வெகுஜனங்களுக்கு கொண்டு செல்வதற்கான யோசனையையும் குழு நிராகரித்தது..

(ஆதாரம் - Joseph, E Dibona's paper on indigenous virtue and foreign vice ,Alternative perspectives on colonial education) 3 மெக்காலே - இரா.சுப்பிரமணி. பக்.57.

வில்லியம் ஆடம்ஸ் புள்ளிவிவரங்களைத் திரட்டியதோடு கல்விக் குழுவில் தாய் மொழிக்கல்விக்காக கடுமையாக வாதிட்டு வந்தார். அவரைப் போன்றே குழுவின் செயலரான பிரின்செப்

வில்லியம் ஆடம்ஸ் அறிக்கை.

1835ஆம் ஆண்டு, வங்கம்-பீகாரில் இயங்கி வந்த பள்ளிகள்
மாவட்டங்கள்

பள்ளிகள்	Moorshedabad	Beerbhoom	பர்தான் Burdwan	தெற்கு பீகார்	TIRHOOT
வங்காளி	65	407	629	-	-
இந்தி	5	5	-	-	-
சமஸ்கிருதம்	24	56	190	27	56
பெர்சியன்	17	71	93	279	234
அராபிக்	2	2	11	12	4
ஆங்கிலம்	2	2	3	2	-
மொத்தம்	115	546	926	605	374

“இந்த நாட்டின் பயிற்று மொழியும் அலுவலக மொழியும் அந்தந்த மக்களின் மொழியிலேயே இருத்தல் வேண்டும். நம்முடைய நோக்கமும் பணியும் நம்முடைய மேம்பட்ட பொது அறிவை அவர்கள் மொழி

1835ஆம் ஆண்டு, வங்கம்-பீகாரில் உள்ள 5 மாவட்டங்களில் உள்ள பள்ளிகளில்
ஆசிரியர் - மாணவர் எண்ணிக்கை.4

	அராபி		சமஸ்கிருதம்	
மாவட்டம்	ஆசிரியர் எண்ணிக்கை	மாணவர்கள்	ஆசிரியர்கள்	மாணவர்கள்
முர்ஷிதாபாத்	2	7	24	153
பீர்பூம் beerbhoom	2	5	56	393
Burdwan	12	55	190	1358
தெற்கு பீகார்	12	62	27	437
Tirhoot	6	29	56	214
மொத்தம்	34	158	353	2555

On the education of the people of india -by charles E .Trevelyan பக் .137

ஊடாக கொண்டு சேர்ப்பது மட்டும்தான்” என்ற கருத்தினை முன் வைத்தார்.

ஆங்கில அறிஞர்களான பிரெடெரிக், நேபாள மொழிகள் குறித்து ஆய்வு நடத்திய பிரைன் ஹாட்ஸன், மதப்பரப்புரை செய்து வந்த வில்லியம் கேம்ப்பெல் மற்றும் வில்லியம் ஆடம்ஸ், போன்றோரும் தாய் மொழிக் கல்வியை வலியுறுத்தி உள்ளனர். “ஐரோப்பிய அறிவை புகட்டும் நமது குறிக்கோளுக்கு, தாய் மொழி வழிக் கல்வியே துணைபுரியும்” என்ற ஹாட்ஸனின் கருத்தும் வலிமையானதாக இருந்தது.” கிறித்தவ மத அமைப்பினர் சிலரும் “மக்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பித்துப், பின்னர் பைபிளைக் கொண்டு சேர்ப்பதை விட பைபிளை அந்த மக்கள் பேசும் மொழிகளில் மொழி பெயர்ப்பது எளிதெனக் கருதினர்.

தாய் மொழிக் கல்வி தொடர்பாக எழுந்த வாதங்களுக்குப் பதிலுரையாக ஆங்கில வழிக் கல்விக்கொள்கையை ஆதரித்து சர்.சார்லஸ் ட்ரைவாலையன் முன் வைத்த கருத்துக்கள் இந்திய சமூகத்தின் நடைமுறை வாழ்க்கையை வேறொரு கோணத்தில் அலசியது.

“இந்த அமைப்பு முறையில் வரலாறு என்பது கட்டுக்கதைகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மருத்துவம் என்பது மாயமான மோசடி முறையை கொண்டதாக உள்ளது. புவியியலும் வானவியலும் நேர்மைக் கேடானதாகவும், அறிவுக்குப் பொருந்தாததாகவும் உள்ளன. சட்டம் என்பது முரண்பாடானத் தன்மை கொண்டதாகவும், மிகப் பிற்போக்குத்தனமானக் காட்டுமிராண்டித்தனமான, ஏற்க முடியாத பிரிவுகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. மதம் என்பது உருவ வழிபாடு கொண்டதாகவும், வாழ்வியல் நடைமுறை என்பது கடவுளை மையப்படுத்தியும், மத வழிபட்ட பகுத்தாய்ந்து உணரக் கூடியத் தன்மை இல்லாததுமாகவும் இருக்கிறது. சதி, மத வழிபட்ட தற்கொலைகள், பலியிடுதல், போன்றவை இந்து மதத்தில் நடைமுறையில் உள்ள பழக்க வழக்கங்களாகவும், கொண்டாடப்படு பவைகளாகவும் உள்ளன. இந்த புனித நிலையை அவமதிக்கின்ற

நடைமுறைகளுக்கெல்லாம் மதம் அனுமதிக்கின்ற நடவடிக்கையாகவே கருதப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் சமூகத்தின் உயர்ந்த நிலையில் இருப்பதாகக் கருதப்படுகிற பார்ப்பனர்களால், அவர்களுக்காகவே உருவாக்கப்பட்டதாகவே அறிய முடிகிறது. இவர்களின் வேலை எது என்பதனை சாதி அமைப்பின் சட்டத் திட்டங்களை முடிவு செய்கின்றன. அவர்களின் எல்லையும் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இது தவிரத் தனிநபர் தகுதிகளும், எதிர்பார்ப்புகளும், அவர்களை உயர்த்துவதில்லை.

இந்த அமைப்பு முறையில் அறியப்படும் அரிய உண்மை என்னவென்றால் உண்மையான அறிவென்பது குறைந்த அளவு கூட இல்லை. இது 2000 ஆண்டுகளாக அவர்களின் மனதுள் குடி கொண்டிருப்பதனால் வளர்ச்சி என்பது முற்றிலுமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவை வடிவமைக்கப்பட்டத் தன்மையிலிருந்து கொஞ்சமும் மாறாமல் அப்படியே இருக்கிறது. இந்து மத அமைப்பு முறையும், அதைச் சார்ந்த கல்வி முறையும் மனிதகுல வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருப்பதாக கருதுகிறேன்.” 5

பொதுக்குழுவில் இருந்த அறிவார்ந்த உறுப்பினர்கள் பலரும் கல்விக்கான பயிற்று மொழியை இந்திய பாரம்பரியம் என்கிற ஒரு பொதுவான வட்டத்துக்குள் நின்று ஆய்வு செய்தனரே தவிர இந்திய சமூகத்தின் தனித்துவமான சாதியக் கட்டமைப்பையும், சமஸ்கிருதம் பெரும்பான்மை மக்களுக்கு அந்நியமாக இருந்தது என்பதையும் காணத் தவறினர். சூத்திரர்களும், பஞ்சமர்களும், சமாஸ்கிருதம் பேசவும், வேதம் ஓதவும், கற்கவும், கேட்கவும் கூடாது என்று ஒரு சட்டம் நிலைத்து நிற்கும் நாட்டில் மேலும் மேலும் சமஸ்கிருத வழிக் கல்விச் சாலைகள் திறப்பதால், பயிற்று மொழி ஆக்க முயற்சிப்பதால் இந்த மக்களுக்கு ஒரு பயனும் இல்லை என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தவறினர். இந்த நிலையில், ஒரு சிலர் தான் இந்திய சமூகத்தின் சாதிய கட்டமைப்புக்குள் ஊடுருவிச் சென்று அதனோடு கல்வியை பொருத்திப் பார்த்தனர். பலர் நுனிப்புல் மேய்ந்து

கொண்டிருந்தபோது சார்லஸ் டிரைவாலயன், போன்றவர்கள் அதன் வேரைத் தேடிச் சென்றனர்.

மெக்காலேயின் புதிய கல்வித் திட்டம் .

ஆங்கில வழிக் கல்வியை ஆதரித்தவர்களின் வரிசையில் பின்னால் வந்த மெக்காலே. ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், வட்டார மொழி, பிரிவினருக்கிடையில் எழுந்த கருத்து மோதல்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் வகையில், இந்தியர்களின் அறிவுத்தளத்தில் நவீனக் கல்வியின் மூலம், தான் உருவாக்க விரும்பும் மாற்றங்களுக்கான பணியில் மெக்காலே ஈடுபடத் தொடங்கினார். மெக்காலே இந்திய சமூகத்தை ஆழமாக வாசித்தார்.

மானுடவியலும், நாகரிகமும், அறிவியல் புரட்சியும், சோஷலிஸ்ட் கருத்துக்களும் ஐரோப்பிய நாடுகளைப் புதிய பாதை நோக்கி இழுத்துச் செல்லும் காலத்தில், இறந்த கணவனின் உடலோடு மனைவியையும், எரியும் நெருப்புக்குள் தள்ளி சாம்பலாக்கும் கொடூரமும், சாதிய அடக்கு முறையும், சக மனிதனை தீண்டாமை, பார்க்காமை என ஒதுக்கி வைப்பதும், அவர்களுக்கு கல்வியும், சொத்தும் மறுக்கப்பட்டதும், அதில் பெருமை கொள்வதும், அதை நடைமுறைப்படுத்தும் சட்டங்களும், மெக்காலேயை வியப்பில் ஆழ்த்தியது. இது ஐரோப்பிய சமூகம் காணாத ஒன்றாக இருந்தது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டு காலமாக, இந்திய சமூகத்தின் சிந்தனைகளை சிறைப்படுத்தி, கலை, இலக்கியம், மதம், அரசியல், பொருளாதாரம் என அனைத்திலும் மிகவும் பிற்போக்கான, காட்டுமிராண்டித்தனமான, மனித குலத்துக்கு எதிராக நீண்ட நெடுங் காலமாக நடந்து வந்த சமூகத் தீட்டுகளையெல்லாம் உள்வாங்கிக் கொண்டவராக மெக்காலே இருந்தார்.

இந்திய மக்களிடையே மேல்நாட்டு விஞ்ஞான அறிவை, இந்திய மக்களிடையே வளரச் செய்ய, நமது வரையறுக்கப்பட்ட வழிமுறைகளைத் தாண்டி, மக்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பது அவசியம் என்கிற கருத்தை முன் வைத்தார்.

ஆங்கில வழிக் கல்வியை புகட்டுவதின் மூலம் ஒரு புதிய வர்க்கத்தை அதாவது “நமக்கும் நாம் ஆளும்” லட்சக்கணக்கான மக்களுக்குமிடையே இணைப்பாக இருக்கக் கூடிய ஒரு வர்க்கத்தை,

இரத்தத்தாலும், நிறத்தாலும் இந்தியராகவும், அறிவுத் திறனில், ஒழுக்கத்தில், கருத்துக்கள், ரசனையில், ஆங்கிலேயராகவும் இருக்கக் கூடிய ஒரு வகுப்பை உருவாக்க நாம் நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும் என்றார்.

எல்லா இனங்களுக்கும் பண்பட்ட அறிவு மரபும், அறிவியல் மரபும் உள்ளன என்பதையும், தாய் மொழியில் கல்வி பயில்வது சிறப்பானது, தெளிவான அறிவும் சிந்தனையும் தாய்மொழிக் கல்வியால் மட்டுமே பெறமுடியும். வளர்ந்த நாடுகள் அனைத்தும் தாய் மொழி மூலம் கல்வி பெற்றதனாலேயே முன்னேற்றம் கண்டன. இந்த அறிவியல் பூர்வமான உண்மையை மெக்காலே பல இடங்களில் ஒப்புக்கொண்டார். அதை அவரது கல்விக் குறிப்புகளில் காண முடிகிறது. கல்வி பற்றிய குறிப்புகளில்

“இந்திய மொழிகளின் வளர்ச்சியில் எங்களுக்கு அதிக ஆர்வம் உள்ளது. மார்ச் 7ஆம் தேதி உத்தரவு அந்த முயற்சிக்கு தடையாக இருப்பதற்கான காரணங்கள் எதையும் நாங்கள் காணவில்லை. இந்திய மொழிகளை வளர்க்கும் எங்கள் முயற்சிகளிலும், அதன் முன்னேற்றத்திலும் நாங்கள் கவனம் செலுத்தி உள்ளோம். தாய்மொழியின் வளர்ச்சியே நமது இறுதி நோக்கமாகும், மேலும் நமது அனைத்து முயற்சிகளும் அதன் நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.” 6 என்று மெக்காலே தெளிவுபடுத்தி இருந்த போதும் தன்னுடைய கல்வித் திட்டத்தில் ஆங்கில வழிக் கல்விக்கு அதிக அழுத்தம் கொடுத்தது ஏன் என்ற கேள்வி எழுந்தபொழுது அதற்கு மெக்காலே

“தாய் மொழிக் கல்வி சிறப்பானது தான். ஆனால் ஒரு மொழி அறிவியல் படுத்தப்படவில்லை என்றால், காலத்திற்கு ஏற்ப நவீனங்களை உள்வாங்க மறுத்தால், அறிவு வளத்தை பெற்றிருக்கவில்லை யென்றால் எம்மொழியில் இவையெல்லாம் சரிவர அமைந்திருக்கிறதோ, அதன் மூலம் கல்வி அறிவு பெறுவதே சிறந்தது என்றார். இது .கல்வியின் மூலம் ஆங்கிலக் கலாச்சாரத்தை இந்தியர் மீது திணிப்பதற்கு வழிவகுத்து விடும் என்று கூறுபவர்களுக்கு அவ்வாறு நிகழ்ந்தால் அதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும் என்பதே அவரது பதிலாக இருந்தது. 7

தாய் மொழி தவிர்த்து ஆங்கிலத்தை வலியுறுத்தியதற்கு மெக்காலே முன் வைத்த கருத்துக்களை, குழுவில் இருந்த பலரும் ஏற்றுக் கொண்டனர். தாய் மொழித் தவிர்த்து, ஆங்கில மொழி ஏன் பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு அவர் முன் வைத்த கருத்துக்கள் இவ்வாறு இருந்தன.

இன்றைய நிலையில் .மேற்குலக நாடுகளைப் போல் இந்திய மொழிகள் நவீன அறிவியல் வளமோ, இலக்கிய வளமோ கொண்டிருக்கவில்லை. இந்தியாவில். புகழ்ப்படும் இலக்கியங்கள் பலவும் மதம் சார்ந்ததாகவும், அறிவுக்கு ஒவ்வாததாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் பயிற்று மொழியாக இருக்கும் சமஸ்கிருதம், அராபி மொழியில் இருக்கும் மொத்த இலக்கியங்களை விட, ஐரோப்பாவின் நல்ல நூலகத்திலுள்ள ஒரு அலமாரியில் இருக்கும் நூல்கள் பயனுள்ளதாகவும், வளமிக்கதாகவும் இருக்கின்றன என்றார்.

அத்துடன் ஆங்கில மொழி இந்தியர்களால் பரவலாக அறிந்த மொழியாகவும், ஆளும் வர்க்கமும், இந்திய அரசு அதிகாரிகளும், இந்திய உயர் குடி மக்களும், ஆங்கிலம் பேசுபவர்களாகவும் மாறியுள்ளனர் .

சமஸ்கிருதம், அராபி கற்றுக் கொள்ளும் மாணவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுத்து வரும் நிலையில், கல்விக்கட்டணம் செலுத்தி ஆங்கிலம் கற்றுக் கொள்ள பலரும் முன் வரும் சூழல் உருவாக்கியுள்ளது.

கீழ்த்திசை நாடுகள் முழுவதற்கும் ஆங்கிலமே வாணிப மொழியாக வரக்கூடிய வாய்ப்புப் பெருகி வருகிறது.

மேலும் ஐரோப்பிய நாடுகள், கீழ்த்திசை நாடுகள், தென் ஆப்ரிக்கா, ஆசிய அமெரிக்கா நாடுகளில் உள்ள மக்களிடையே ஆங்கிலம் பேசப்படும் மொழியாகவும் மாறி வருகிறது .

இவ்வாறு பல நாடுகளிலும் ஆங்கிலம் பேசப்படும் மொழியாக, தொடர்பு மொழியாக வர்த்தக மொழியாக மாறி வருகிறச் சூழலில் இந்தியர்கள், உலகோடு ஒட்டவும், உரையாடவும், உறவாடவும் ஆங்கிலம் மட்டுமே உகந்த மொழியாக இருக்க முடியும் என்பதை தெளிவுபடுத்தினார்.

மெக்காலே மேலும் குறிப்பிடுகையில், “தற்போது நாங்கள் தாய் மொழி வழியில் பயிற்றுவிக்கப்படுபவர்களுக்கே ஆங்கில வழியில் கற்பிக்க விரும்புகிறோம். அத்துடன் உயர் கல்வியை தொடர விரும்பும் மக்களின் அறிவுத்தளத்தை விரிவு படுத்தவும் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தப் போகிறோம். “மேற்கத்திய மொழிகளிலிருந்து கிடைக்கின்ற அறிவியல் சொற்களால், இந்திய மொழிகள் படிப்படியாக வளரவும், வளப்படவும், செம்மைப்படுத்தவும், அறிவியல் பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லவும் ஆங்கிலம் ஏற்ற வாகனமாக இருக்கும் என்றார் .அதில் பயணிக்கும் இந்திய சமூகத்தின் அறிவுத்தளம் காலப்போக்கில் விரிவடையும் . அவ்வாறு பெற்றக் கல்வியறிவு, கற்றலிலும்,கற்பித்தலிலும் பன்னெடுங்காலமாகப் புரையோடிக் போயிருக்கும் அழுக்குகள் அகற்றி, அறிவியலுக்கானப் பாதை திறக்கும். அப்போது அவர்களிடமே இந்நாட்டு மொழிகளை செழுமைப்படுத்தும் பொறுப்பை விட்டு விடுகிறோம். அதுவரையிலும் இந் நாட்டு மக்களுக்கு எல்லாவகையிலும் பயன்தரத்தக்கதும், கிரேக்க இலக்கியத்துக்கு இணையான இலக்கியமும், அறிவியல் சார்ந்த வளமும் உடைய ஆங்கில மொழி வழிக் கல்வி முறையே சிறந்தது என்பதில் ஆழமான நம்பிக்கைக் கொண்டிருந்தார். இதுவே இந்தியாவில் நவீனக் கல்விக்கான அடிப்படையை வகுத்துக் கொடுக்க உதவியது. மெக்காலே முன்மொழிந்த கருத்துக்கள் இன்றைய சூழலுக்கும் பொருந்தும் விதத்திலேயே இருக்கின்றன. இரு நூற்றாண்டு கடந்த பின்பும் அதில் பெரிய அளவில் மாற்றமில்லை. இலக்கிய வளமும், அறிவியல் வளமும் அற்ற, இந்தி மொழி திணிக்கப்படும் போது தமிழ் நாடு உள்ளிட்ட ஒரு சில மாநிலங்கள் எதிர்ப்பதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.)

மெக்காலேயின் கருத்துக்களில் இந்திய சமூகத்தில் ஊறிக் கிடக்கும் பழமையான, அறிவுக்கு ஒவ்வாத பழக்க வழக்கங்கள் மறைய வேண்டும் என்கிற முனைப்பு இருந்தது. அதேவேளையில் அது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களின் நடைமுறை நிர்வாகத் தேவைகளை நிறைவேற்றும் நோக்கம் கொண்டதாகவும் இருந்தது. மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டத்தை இவை இரண்டோடும் இணைத்தே பார்க்க வேண்டும். கல்வி என்பது

பண்பாட்டு ஆதிக்கத்துக்கானக் கருவியாகவும், விடுதலைக்கானக் கருவியாகவும், ஒரு அரசியல் செயல்பாடாகவும் இருக்கிறது என்பதை புரிந்து கொண்டால் மெக்காலே கல்வியில் இருக்கும் முரண்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் வர்த்தக ஏகபோகத்தை 1833 சார்ட்டர் சட்டம் முடிவுக்கு கொண்டு வந்த அந்தக் காலத்தில், கம்பெனி கடுமையான நிதி நெருக்கடியில் இருந்தது. நிதி நெருக்கடிகளை சமாளிக்க நிர்வாக செலவுகளை குறைக்க, வேண்டிய தேவை எழுந்தது. இந்தியாவில் நிர்வாக செலவுகளை குறைக்கும் வழிகளில் ஒன்றாக அதிக சம்பளம் பெறும் ஐரோப்பிய ஊழியர்களுக்குப் பதிலாக குறைந்த சம்பளத்தில் இந்தியர்களை பணிக்கு அமர்த்துவது என முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் இந்தியர்களுக்கு ஆங்கில வழிக் கல்வி அளித்து குறைந்த கூலிக்கு குமாஸ்தாக்களை உருவாக்குவதற்கு மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம் துணையாக நின்றது.

.ஆங்கில வழிக் கல்வியில் பயின்றவனின் நடை, உடை, பழக்க வழக்கங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், அவர்களை புதிய நுகர்வுக் கலாச்சாரத்துக்குள் இழுத்து வரும். அப்போது பிரிட்டிஷ் பொருள்களுக்கு இந்தியாவில் கிராக்கி ஏற்படும். பணப்புழக்கம் அதிகரிக்கும் வர்த்தகம் பெருகும். சந்தை விரிவடையும். மெக்காலே கூறியது போல் “ நமது உடைகளை, உடுத்தி, நமது பண்பாத்திரங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு இருப்பவர்கள் ஆங்கில உற்பத்தி பொருட்களை மதிக்கத் தெரியாத அளவுக்கு அறியாதவர்களாகவும் அவற்றை வாங்க முடியாத அளவு ஏழைகளாகவும் இருக்கக்கூடாது. அதற்கு ஆங்கிலம் அவசியம் என்கிற கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தார்.

மெக்காலேயின் குறிப்பு, பெண்டிங்கின் சட்டம், நவீனக் கல்விக்கான கம்பெனியின் ஆதரவு, ஆங்கில கல்வி உருவாக்கம், அதன் வளர்ச்சி எல்லாமே காலனி அதிகாரத்தின் நேரடி தேவைகளை காட்டின என்கிறார் ஆனந்த் டெல்தும்டே. அவர் மேலும் குறிப்பிடுகையில்

“நவீன கல்விக்கான கம்பெனி ஆதரவு இந்தியர்களையும் ஆங்கிலேயர்களும்

சமமாக்குவதையோ அல்லது இந்திய சமூகத்திற்குள் ஒரு சமத்துவத்தை உருவாக்குவதையோ நோக்கமாகக் கொண்டதல்ல. அது வெறும் வியாபார ஏற்பாடு மட்டும்தான் ஆனால் அது மேலே குறிப்பிட்ட இரண்டையும் ஏற்படுத்தியது ஒரு முரண் விளைவாகும்.” 8 (சாதியின் குடியரசு - ஆனந்த் டெல்தும்டே.பக்.292.)

ஆங்கில வழிக் கல்வியைக் கட்டாயமாக்கிய மெக்காலேயின் கல்விக் கொள்கை எல்லா வகையிலும் நவீனக் கருத்துக்களுக்கு எதிரிடையாக இருக்கும் சமஸ்கிருதம் மற்றும், அராபி மொழியில் கல்வி புகட்டுவதால் இந்த மக்களுக்கு ஒரு பயனும் கிட்டாது என்று கருதினார். “ சமஸ்கிருதம் கற்பதால், கற்பிப்பதால் தப்பும் தவறும் உள்ள மருத்துவ கல்வியைக் கற்பதும் ,கற்பிப்பதாகும். தப்பும் தவறு உள்ள வான சாஸ்திரத்தை கற்பிப்பதாகும். தப்பும் தவறு உள்ள சட்ட திட்டங்களை கற்பிப்பதாகும். ஏன் இவைகளை தப்பும் தவறு உள்ளவைகள் எனக் கூறுகிறோம் என்றால் இவை யாவும் தப்பும் தவறுமாக மதத்துடன் இணைந்துள்ளதால் ஒரு கழுதையைத் தொட்டதால் ஏற்பட்ட தீட்டை எப்படிப் போக்கிக் கொள்வது என்பதற்கும், ஒரு ஆட்டைக் கொன்றதால் ஏற்பட்டப் பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு எந்த வேத சீலோகத்தை ஜெபிக்க வேண்டும் என்பதை தெரிந்து கொள்வதற்கும் ,தர்ப்பப் புல்லினுடைய பயன் என்ன, விக்கிரக ஆராதனையின் மகத்துவம் என்ன என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கும் அரசாங்க நிதியிலிருந்து செலவு செய்வது அறிவுக்குப் பொருத்தமுள்ளதாக இருக்காது.9 என்ற மெக்காலே வாரன் ஹாஸ்டிங் காலத்திலிருந்து (1782-83லிருந்து) பனாரஸ் இந்து சமஸ்கிருதம் மற்றும் கல்கத்தா மதராஸா கல்லூரிகளுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த உதவித் தொகையையும், கீழ்த்திசை கல்வி பயிலும் (சமஸ்கிருதம், அராபி,) மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த கல்வி உதவித் தொகையையும் நிறுத்தி விடவும் அறிவுறுத்தினார் .

அத்துடன், சமஸ்கிருதம், அராபி மொழிப் புத்தகங்கள், மொழிமாற்ற நூல்கள் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் 23 ஆயிரம் தொகுதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டு யாரும் வாங்குவாரின்றி காகிதக் குப்பைகள் போல் குவிந்து கிடந்தன. சமஸ்கிருதம், அராபி நூல்கள் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல்

விற்பனையாகவில்லை. இதனால் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மட்டும் 60,000 ரூபாய் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது. பாழானது. அதேவேளையில், பள்ளிப் புத்தகக் கழகம் ஆண்டொன்றுக்கு ஏழு முதல் எட்டாயிரம் நூல்கள் விற்பனை செய்து 20 விழுக்காடு லாபம் தந்துள்ளது. என்பதை சுட்டிக்காட்டிய மெக்காலே, சமஸ்கிருதம், அராபி மொழிக்கு ஆண்டுதோறும் செலவிடும் பெருந்தொகையை இனிமேல் இந்திய மக்களிடையே ஐரோப்பிய இலக்கியத்தையும், அறிவியலையும் பரப்புவதற்குப் பயன்படுத்த அறிவுறுத்தினார்.

மெக்காலேயின் கல்விக் கொள்கை பற்றியக் குறிப்புகள் வைதீக மரபினர், மற்றும் இஸ்லாமியர்கள் மத்தியில் எதிர்ப்பலைகளை உருவாக்கின. பொதுவாக இந்துக்களும், முஸ்லிம்களும் ஆங்கிலக் கல்விக்கு ஆதரவாக இருந்த போதிலும், ஆங்கிலமயமாக்கல் மதமாற்றத்திற்கான முதல் படியாக இருக்கும் என்ற பயத்தில் மூன்று நாட்களுக்குள் மதரஸா சார்பாக குறைந்தது 30,000 பேரும், சமஸ்கிருத கல்லூரிக்காக மற்றொரு மனுவில் இந்துக்களும் கையெழுத்திட்டு அரசுக்கு அனுப்பி வைத்து தங்கள் எதிர்ப்பை பதிவு செய்தனர்.

பலவேறு எதிர்ப்புகள் எழுந்தபோதும், அறிவியலைப் பொதுமைப்படுத்தி,

சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் கல்வியளிக்கும் வகையில் தனது புதியக் கல்விக் கொள்கைத் திட்டத்தை முன்பொழிந்தார். அது திண்ணைப் பள்ளிகளையும் வீட்டுப் பள்ளிகளையும், குலக்கல்வியையும் ஓரங்கட்டியதோடு, மதச் சார்பற்ற அனைவருக்குமான நவீனக் கல்வி வளர் வலுவான அடித்தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தது.

மெக்காலேயின் ஆழமான, தெளிவான கருத்துக்கள், தடுமாற்றத்தில் இருந்த தலைமை ஆளுநர் பெண்டிங் பிரபுக்கு புதிய பாதையில் முன்னேறுவதற்கான ஒரு நம்பிக்கையை அளித்தது, எனவே மெக்காலேயின் புதியக் கல்வித் திட்டத்தை ஒரு சில மாற்றங்களுடன், மார்ச் 7, 1835இல் அரசின் திட்டமாக வெளியிட்டத்தின் மூலம். இந்தியாவின் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தைத் திறந்து வைத்தார்.

அரசு வெளியிட்ட ஆணையின் சில பகுதிகள் கீழே

- பயிற்று மொழி ஆங்கிலமாக இருக்கும் .
- கல்விக்கென ஒதுக்கப்படும் நிதி .ஆங்கிலக் கல்வியை ஊக்குவிப்பதற்காக மட்டுமே செலவிடப்படும்.
- இந்திய மக்களிடையே ஐரோப்பிய இலக்கியத்தையும், அறிவியலையும் பரப்ப நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் .
- சமஸ்கிருதம், அராபி, மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு அரசால் ஒதுக்கப்படும் நிதி எதிர்காலத்தில் நிறுத்தப்படும்.
- மேலும் சமஸ்கிருதம், அராபி படைப்புகள், மொழிமாற்றங்கள் அச்சிடுவதற்கு எந்த நிதியும் இனிமேல் வழங்கபடாது. அந்த நிதியை, இந்திய மக்களிடையே ஐரோப்பிய இலக்கியத்தையும், அறிவியலையும் பரப்ப பயன்படுத்தப்படும்.

மெக்காலேயின் புதியக் கல்விக் கொள்கை பிரிட்டிஷ் அரசுக்குத் தேவையான மனித வளத்தை, சிலரின் மொழியில் கூறுவதென்றால் குமாஸ்த்தாக்களை உருவாக்கும் கல்வி முறையாகும் என்ற கூற்றில் உண்மை. இருப்பினும். அது தன்னுடையப் பணியை ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பிற்குள் நிறுத்தி விடவில்லை. அவரதுக் கல்வித் திட்டம் சாதி, மத ஏற்றத்தாழ்வின்றி, அனைவருக்குமானக் கல்விக்கு, அடிக்கல் நாட்டியது. இந்திய கல்வி வரலாற்றில். கல்வியில் மதத்தைப் போதிப்பதை எதிர்த்ததோடு மட்டுமின்றி பள்ளி நிர்வாகக் குழுவில் மதக் குருமார்கள் இடம் பெறுவதையும் கல்வித் திட்டம் எதிர்த்தது. இவையெல்லாம் மெக்காலே கல்விக் கொள்கையின் சிறப்புக்கு சில சான்றுகளாகும்.

மெக்காலேயின் புதியக் கல்வித் திட்டம், இருண்டவானில் தடுமாறிக் கொண்டிருந்த இந்திய சமூகத்தின் மீது, பண்பாட்டுப் புத்தொளி வீசியதாக சீர்திருத்தவாதிகளும், சூத்திரர்களும், பஞ்சமர்களும் கொண்டாட, வேத மரபினர், ஆங்கில மொழிக் கல்விப் பாரம்பரிய இந்திய அறிவு, கலாச்சாரங்கள், வேத மரபுகள், பண்பாடுகளை, சிதைத்து, மேற்கத்திய கருத்துக்கள், கலாச்சாரம், மற்றும்

மதம் ஆகியவைகளை மேம்படுத்த உதவியதாக எதிர்வினை ஆற்றிக் கொண்டிருந்தனர். வாழ்த்துக்களும் வசவுகளும், மெக்காலே வாழும் போதும், வாழ்க்கைக்குப் பிறகும் தொடர்ந்தன.

மெக்காலேயை வசைபாடும் சமூகத்தினர் வலிமையான வர்க்கத்தினராக இருந்தனர் என்பது ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஒன்றை புரிந்து கொள்ள மறுக்கின்றனர். அதாவது மேற்கத்திய கல்விக்காக வாதிட்ட முதல் நபர் மெக்காலே அல்ல என்பதையும், அவர் மேற்கத்தியக் கல்விக்கு முன் நிறுவனரும் அல்ல, என்பதையும் மறந்து விடுகின்றனர்.

மெக்காலே இந்தியா வருவதற்கு முன்பாகவே எல்லாவகையான முன்னேற்றத்துக்கும் திறவுகோலாக இருப்பது பிரிட்டிஷாருடைய மொழியாகும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்த பெண்டிங் பிரபு 1806ஆம் ஆண்டிலேயே சென்னை மாகாணத்தில் ஆங்கில பள்ளி திறக்கவும். வங்காளத்தில் அலுவல் மொழியாக இருந்த பெர்சிய மொழி நீக்கப்பட்டு ஆங்கில மொழியை அலுவல் மொழியாகவும், சட்ட மொழியாகவும் மாற்றவும் காரணமாக இருந்தவருமான தலைமை ஆளுநரான பெண்டிங் பிரபு மற்றும் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள், ஹெல்மர் எச் கட்டஸ், வில்லியம் கிராண்ட் ராஜாராம் மோகன் ராய் மற்றும் போன்றவர்கள் இந்திய மனங்களை நவீனக் கல்வி துளிர்விடப் பக்குவப்படுத்தி, பண்படுத்தி வைத்திருந்தனர் என்பதை குறிப்பிட்ட வேண்டும்.

மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம் இந்தியக் கலாச்சாரத்தை சீரழித்து விட்டது என்று புலம்பும் வைதீகக் கூட்டத்தின் கூற்று உண்மை அல்ல. உண்மையில் சீரழிந்து போயிருந்த இந்திய கலாச்சாரத்தை சீர்படுத்த மெக்காலேயின் கல்வி உதவியது. அனைவரையும் ஒரே பள்ளிக் கூரையின் கீழ் அமர வைத்தது. மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டம். நடைமுறையில் பல சறுக்கல்களையும் சர்ச்சைகளையும், சனாதனவாதிகள், இஸ்லாமியர்களின் எதிர்ப்புகளையும் சந்தித்தது. எனினும் கிழக்கத்தியக் கல்வி -மேற்கத்தியக் கல்வி சர்ச்சையை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததிலும், நவீனக் கல்வி முறையை உறுதிப்படுத்துவதிலும், இந்திய வரலாற்றில் சாதி, மத வேறுபாடின்றி அனைவரும் நுழையும் அறிவாலயமாகப் பள்ளிகளை மாற்றியதிலும், மெக்காலேயின் கல்வித் திட்டத்துக்கு முக்கியப் பங்குண்டு.

குறிப்புகள் :

1. மெக்காலே - இரா.சுப்பிரமணியம் - பக் - 41.)
2. (அறிவீட்டலும் அறிவூட்டலும் லெ.ஜவகர்நேசன் பக்-246.)
3. Joseph, E Dibona's paper on indigenious virtue and foreign vice, Alternative perspectives on colonial education) மெக்காலே -இரா.சுப்பிரமணியம்.பக்.57.
4. On the education of the people of india - by charles E.Trevelyan பக் .137
5. மெக்காலே -இரா.சுப்பிரமணியம்.பக் 82-83)
6. History of education in India-R.N.Sharma,R.K.Sharma பக் 110
7. அறிவீட்டலும் அறிவூட்டலும் - லெ.ஜவகர்நேசன்.பக்-257.)
8. சாதியின் குடியரசு - ஆனந்த் டெல்தும்டே. பக்.292.)
9. திராவிட நாட்டுக்கு கல்வி வரலாறு - திராவிடப்பித்தன் - பக் 190)

ஆசிரியர் குறிப்பு :

எழுத்தாளர் சங்கையா, இந்திய அரசின் தொலைத்தொடர்பு நிறுவனத்தில் (BSNL) அதிகாரியாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். தேசிய தொலைத்தொடர்பு ஊழியர்கள் சம்மேளனத்திலும் (NFTE -BSNL), அனைத்திந்திய தொலைத்தொடர்பு அதிகாரிகள் சங்கத்திலும் பல்வேறு பொறுப்புகளை வகித்தவர். மனித உரிமை ஆர்வலர். இவரது முதல் படைப்பான “லண்டன் - ஒரு பழைய சாம்ராஜ்யத்தின் அழகிய தலைநகரம்” என்ற நூலுக்கு, தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை, 2013ஆம் ஆண்டின் சிறந்த பயண இலக்கிய நூலுக்கான விருதினை வழங்கியது.

உலகமயம் இந்தியாவில் ஏற்படுத்தப் போகும் தாக்கம் பற்றிய “பன்னாட்டுச் சந்தையில் பாரத மாதா”, சாதியைப் பற்றிய ‘சாதி என்னும் பெரும் தொற்று - தொடரும் விவாதங்கள்’, இந்திய வலதுசாரிகளைப் பற்றிய “காவி என்பது நிறமல்ல” போன்ற இவரது நூல்கள் பெரிதும் பேசப்பட்டவையாகும். இவரது சொந்த ஊர், தூத்துக்குடி மாவட்டம், கோவில்பட்டி வட்டத்தில், துறையூர் என்ற சிற்றூர் (கிராமம்). வசிப்பது தமிழ் வளர்த்த மாமதுரையில்.

